

Mededeelingen.

NAAMSWIJZIGINGEN IN DE I.M.E.S.-VOORSCHRIFTEN.

Het stukje van Dr Beversluys in het October-nummer over z.i. gewenschte naamswijzigingen in de I.M.E.S., geeft mij aanleiding tot het volgende.

De commissie die den tekst van de I.M.E.S. had samen te stellen, heeft veel moeite gehad voor alle begrippen technische termen in het Nederlandsch te vinden, die zoo goed mogelijk het begrip dekten of nabij kwamen, soms moest men nieuwe termen invoeren. In ieder geval een volledig bevredigend resultaat te verkrijgen, bleek haar niet mogelijk.

„Langhout” is een term die althans dadelijk het beeld oproept van hetgeen er mee bedoeld wordt. „Stukshout” doet dit zeker niet, doet eerder aan kachelhout denken. De term „stukshout” geeft voorts verwarring bij het veel voorkomende „gekort mijnhout”. Dit is geen langhout, het wordt echter wel per stuk in m³ berekend. Meestal wordt het ook nog gestapeld. Het is dus m.i. beter om vast te houden aan het beeld dat het woord „langhout” oproept.

Het is wat vergezocht wanneer men klossen geen stammen meer zou mogen noemen. Zoolang een stuk door zijn langgerekten vorm nog het beeld van den boomstamvorm weergeeft, mag men gerust van een stam spreken.

Aan de term „Stamhout” is wel gedacht, maar deze werkt verwarrend omdat daarmee ook kan worden verstaan hout dat van een stam afkomstig is, in tegenstelling bv. tot wortelhout. Over het geheel genomen acht ik daarom de voorstellen van den heer Beversluys geen verbetering van beteekenis.

Sprangers.

HET ALETSCHWALD

door

Dr W. D. Cramer.

26 Maart was het tien jaar geleden, dat het Aletschwald na lange onderhandelingen tot reservaat van de Zwitsersche Bond van Natuurbescherming werd verklaard.

Het Aletschwald is gelegen in de gemeenten Ried en Bitsch, welker bewoners het weiderecht hadden en naar hartelust kapten. Het bestaan van het geheele bosch werd op deze wijze in gevaar gebracht. Vooral het weiden van geiten maakte iedere natuurlijke verjonging onmogelijk. Ook het plukken van boschbessen had een zeer nadeeligen invloed. Hiervoor werd een kam gebruikt, 12 cm lang en 6 cm breed; waaraan een bakje bevestigd is van 10 cm diep en 10 cm hoog. De bessen worden dus niet geplukt maar gekamd, waarbij de struikjes van onder tot boven met dit instrument bewerkt worden; terwijl de bessen in het bakje vallen. Waar nu in de boschbessenstruiken dikwijls opslag van *Pinus cembra* voorkomt en deze planten een zachte bast hebben, worden zij bij deze boschbessenpluk door de scherpe tanden van de kam ernstig beschadigd en gaan dikwijls aan de gevolgen te gronde.

Thans na tien jaren is het Aletschwald nauwkeurig opgenomen. Het eigenlijke bosch is 180 ha groot en ongeveer op 2040 m hoogte gelegen. Van einde October tot begin Juli is de bodem met sneeuw bedekt. De hoogste tot heden waargenomen temperatuur was 24° C. en de laagste — 27,8° C.

Hoofdhoutsoorten zijn *Pinus cembra*, lariks en fijnspar. De *Pinus cembra* vormt 74% van den opstand, de lariks 22 en de fijnspar slechts 4%.

Tengevolge van de korte vegetatieperiode is de groei uiterst langzaam. Wat in de laagte in 10 tot 20 jaren groeit, heeft in de bergen 50—100 jaar nodig. Boomen van 1000 jaar zijn dan ook geen zeldzaamheid. In '42 waren er 119 *Pinus cembra* en 11 lariks van over de 1000 jaren. Door vele metingen heeft men gevonden, dat boven de 60 cm doorsnede de leeftijd ongeveer 10 maal de doorsnede bedraagt. 70 cm doorsnede is dus 700 jaar enz.

Naar Emil Hess in „Die Alpen” van Juli 1943.